

1.1.13

יראת היקרה

לפעמים לאכול את הכובע זה דווקא טעים מאוד.

בהתנסות שלנו בחברה בכלל ושלי כפרזמן שרה בפרט וכמנהלת החברה בכלל את כל הקרדיט לארוחה זו אני נותנת לך, עו"ד יראת לוי זוארץ, שהתמזל מזלנו להגיע אליך לגישור.

את ההסכמה לגישור נתנו בלית ברירה מתוך ידיעה שבית המשפט לא יראה בעין יפה את סירבנו לנסות את הליך הגישור, וזאת למרות שהסברת, בין יתר הדברים, כי גישור הוא וולנטרי ושהבחירה אם להשתתף בו נתונה לצדדים בלבד.

לא האמנו בנסיבות התיק מלא האמוציות הזה מצידנו, בו נתבענו כל כך שלא בצדק שדבר טוב כלשהוא יצא מניסיון זה..

יתרה על כך כאשר ציינת בדברי הפתיחה שלך, שבחדר זה כבר ישבו אנשים שהחלו כאויבים וגמרו כידידים ושותפים לעשייה, שיסעתי את דבריך ואמרתי שפתיח זה אינו מקובל עלי ואפילו מעליב כי לא באתי לחפש חברים ובטח לא כאן אלא לנסות ולזכות בצדק.

אבל בדרכך המיוחדת כנראה כבן אדם (תרתי משמע) קשוב ואמפטי מחד ומקצועי לעילה ולעילה מאידך, ידעת לפרק את המוקשים האמוציונאליים, אחד לאחד, לצלול לנבכי התיק הלא פשוט בכלל, להבין את שני הצדדים, עסקית ואמוציונאלית, להציף את הבעיות אחת לאחת וכבר מהישיבה הראשונה (זו אליה הגעתי ללא ציפיות כלל) לתת לנו את ההרגשה שאנחנו בידיים טובות ובניגוד למה שחשבתי יש דווקא סיכוי שהליך משפטי המתמשך כבר כשנה וחצי, רב יצרים, עלויות וצו מניעה אחד. עשוי להסתיים בדרך של גישור והסכם בלא יותר משתיים-שלוש פגישות.

אז היום אחרי, ששתי פגישות וחצי מאחורינו כמו גם הסכם המקובל על שני הצדדים ואפילו כזה שמותיר אופציה של שיתוף פעולה מאחורינו. אולי לא מצאתי חברים בצד השני. אבל פגשתי אדם טוב, ומקצועי שעזר לי בצומת קשה במיוחד בחיים העסקיים שלי ולא רק, ואפילו שלח אותי חזרה לעולם הלא פשוט שמחוץ לחדר הגישור מצוידת בכוח ואמונה מחוזקים וכמה תובנות עסקיות חשובות.

ולסיכום, זה לא רק הסיפור שלי, גם שותפתי, בתי ועו"ד שלוותה אותנו יצאו מלאי התפעלות והערכה, והיום כל פעם שמי מחברי/קולגות וכדומה מדבר על מחלוקת עסקית אני מפצירה ומציעה לפני שאתם פונים נסו את הדרך הזו של הגישור באמצעות עו"ד יראת לוי זוארץ.

לכבוד הוא לי לכתוב מכתב זה ולהודות לך שוב ובכתב.

בכבוד רב

פרזמן שרה- מנכ"ל